

Som de faktiske Forhold i det hele for Tiden stille sig, kommer den største Del af Blindeinstituttets Elever direkte fra Hjemmene, som oftest fra fattige Hjem, efter at de i heldigste Tilfælde have faaet nogen Undervisning, enten hjemme eller i Almuekolon, efter de Anvisninger, som Instituttet udsender til Forældre og Lærere. Mange af Børnene ere, hvad Opdragelsen angaar, aldeles forsvante, og kun de færreste (næppe en Fjerdedel) have faaet nogen Forberedelse i Hædens Afsl. Da ogsaa Alderen ved Indførelsen er meget forfællig, kan det ikke undgaaes, at Undervisningen i de lavere Klasser i høj Grad kommer til at lide under Elevernes uensartede Udvikling, og dette har atter til Følge, at Undervisningen i dens Helhed ikke kan blive saa fuldstændig og planmæssig gennemført for hver enkelt Eleves Vedkommende, som det under andre Forudsætninger vilde være muligt. Herved maa selvfølgelig have for Øje, at Undervisningen paa ethvert Alderstrin efter sin Beskaffenhed kræver en indgaaende Sysselsættelse med de enkelte Elever fra Læreres Side, og at det derfor er saa meget vigtigere for denne at have Elever med nogenlunde ligelig Modtagelighed for sig i den Tid, der kan anvendes til egentlig fælles Undervisning ved mundtlig Belæring eller paa lignende Maade.

Ved Siden af de her omtalte Ulemper for Undervisningen, som ogsaa af den Grund blive mere følelige, at her ikke findes nogen offentlig Læreaanstalt for voksne blinde, saaledes som adskillige andre Steder, er med den sene Optagelsesalder forbundet andre uheldige Virkninger, som modarbejde Instituttets Bestræbelser og i mange Tilfælde forspilde Resultatet af disse.

Efter hvad der er oplyst ved det af Instituttets Læge Eiler Hansen udgivne Skrift „de unge blinde i Danmark“ (1895), hvori de forfællige Blindhedsaarager ere nærmere belyste paa Grundlag af statistiske Undersøgelser, er saavel den medfødt som den efter Fødselen opstaaede Blindhed meget ofte kun et enkelt Udslag af en almindelig konstitutionel Sygelighed. Dette gælder fortrinsvis om de blinde, som lide af Tuberkulose (Kirtelsyge), hvilken Sygdom saa ofte er forbunden med Djelibelser og Blindhed, at den af Instituttets Læge er forefunden hos henved $\frac{2}{5}$ af samtlige Elever paa Blindeinstituttet og hos over Halvdelen af de Elever, der efter Fødselen havde mistet Synet. Da Tuberkulosen og andre Sygdomme, foruden at medføre hyppige Dødsfald blandt Eleverne, ofte gør det nødvendigt i lange Tidsrum at anbringe disse paa Hospitaller eller at foretage Operationer, som mere eller mindre berøve den paagældende Førlighed og Arbejdsevne, behøver det næppe at siges, at det vilde være en lidet forsvarelig Ensidighed ved Undervisningens Ordning at se bort fra de Sundhedshensyn, der i saa høj Grad kræve Opmærksomhed for de blinde Børns Vedkommende.

Af de her nævnte Grunde maa det formentlig anses for heldigt, at de foran nævnte Bestemmelser om Elevernes Optagelse ikke stille andre Betingelser med Hensyn til Synsvækkelsen end, at det paagældende Barn i den Grad er Synet berøvet, at det ikke kan tage Del i sædvanlig Skoleundervisning, samt at der skal foreligge en Lægeerklæring angaaende Blindhedens Beskaffenhed og Oprindelse eller Aarsag. En human Anvendelse af disse Bestemmelser har i Forbindelse med de nys omtalte Forhold haft til Følge, at Instituttets Betydning for en forholdsvis ikke ringe Del af de optagne Elever mere kommer til at bero paa den Lægehjælp og de gode sanitære Forhold, der staves dem gennem Instituttet, end paa selve Undervisningen. Dette vil fremgaa alene af den Rendsgering, at af de siden 1858 optagne Elever ere 15 pCt. blevne helbrede for Blindheden under Opholdet paa Instituttet. Desto mere maa det beklages, at denne Lægehjælp ofte kommer for sent, saa vel for Helbredelsen af Synet som for Sygebehandlingen i andre Retninger, medens det vedkommende Barn kunde være helbredet, hvis det i en tidligere Alder var kommet til Instituttet. Til denne Sagttagelse giver især Tuberkulosen Anledning som en Sygdom, der udvikler sig langsomt og under snigende Former, og som netop i den tidlige Barnealder er mest tilgængelig for en virksom Bekæmpelse.

Resultatet af det anførte er, at Blindeinstituttets sildige Optagelsesalder saa vel fra Undervisningens Standpunkt som af Hensyn til den rationelle Behandling af Blindheden og af andre blandt Eleverne særdeles udbredte Sygdomme er at betragte som en væsentlig Mangel ved Instituttets Indretning, og at hverken den nuværende Instituthyning eller Hædens Afsl. kan benyttes til at raade Bod paa denne Mangel. Hertil udkræves en Udvidelse af Instituttet med nye Lokaler. Til en saadan Udvidelse er der ikke Plads paa Instituttets egen Grund, og i øvrigt vil det næppe under nogen Omstændighed være forsvareligt at opføre en ny Anstaltsbygning paa denne Grund, efter at Instituttets Velggenhed i flere Henseender er bleven forandret ved den Omdannelse af det nærmest liggende Terræn, som er foregaaet i de sidste Aar. Da disse Forandringer i sanitær Henseende